ชื่อเรื่องวุ๊ทยานิพนธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลทางสังคมกับแบบแผนการอบรม เลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ชื่อผู้เชียน

นางสาว ดาวลอย ชูศรี

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ อุบล นิวัติชัย ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรีนวล วิวัฒน์คุณูปการ กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ตร.ประคิณ สุจฉายา กรรมการ อาจารย์ ยุพิน กลิ่นขจร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลทางสังคม
กับแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ประชากรจำนวน 262 คน
เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งเพศชายและหญิง ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2535
ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยสงชลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย
แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู และแบบทดสอบความวิตก
กังวลทางสังคม ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา และความเที่ยงตรงด้าน
โครงสร้างมาแล้ว ส่วนการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู ใช้วิธี
หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้เท่ากับ 0.75 และแบบทดสอบความวิตกกังวลทางสังคม

โดยใช้สูตรคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 21 ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.82 ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC+ หาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบชั้นตอน

ผลการวิเคราะห์ช้อมูลพบว่า

- แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมีความสัมพันธ์ทางลบ กับความวิตกกังวล
 ทางสังคมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (r = -.0514)
- แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลมีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลทาง สังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (r = -.1253)
- 3. แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกาย-จิต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความ วิตกกังวลทางสังคมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (r = .0889)
- แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความวิตกกังวลทาง สังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r = .1676)
- แบบแผนการอบรม เลี้ยงดูแบบควบคุม สามารถทำนายความวิตกกังวลทางสังคม
 ในนักศึกษาได้ร้อยละ 2.809 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

Thesis Title Relationship Between Social Anxiety and Child-rearing

Pattern Perceived by University Students

Author Miss Dowloy Shoosri

M.N.S. Mental Health and Psychiatric Nursing

Examining Committee

Associate Professor Ubol Niwatichai Chairman
Assistant Professor Srinuan Vivatkunupakan Member
Assistant Dr. Prakin Suchaxaya Member
Mrs. Yupin Klinkajorn Member

Abstract

The purpose of this research was to study the relationship between social anxiety and child-rearing pattern perceived by university students. The populations were 262 male and female first year students registered in 1992 summer semester of Prince of Songkhla University. The instruments employed for data collection were a questionnaire for demographic data, a pattern of child-rearing scale and a social anxiety scale. Content validity and construct validity were already examined. Reliability of child-rearing

scale and social anxiety scale was obtained by means of Cronbach's coefficient alpha and Kuder-Richardson 21 respectively. The reliability of pattern of child-rearing scale was 0.75 and social anxiety scale was 0.82.

The derived data was analyzed by SPSS/PC+ program using frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's product moment coefficient correlation and stepwise multiple regression.

The results of the study revealed that:

- 1. There was negative relationship between love pattern of child-rearing and social anxiety. The correlation coefficient was not statistically significant.
- 2. There was negative relationship between reason giving pattern of child-rearing and social anxiety. The correlation coefficient was -.1253 at .05 level of significance.
- 3. There was positive relationship between physical-mind punishment pattern of child-rearing and social anxiety. The correlation coefficient was not statistically significant.
- 4. There was positive relationship between control pattern of child-rearing and social anxiety. The correlation coefficient was .1676 at .01 level of significance.
- 5. The control pattern of child-rearing was a significant predictor for social anxiety. The variance account for social anxiety was 2.809 percent at .01 level of significance.